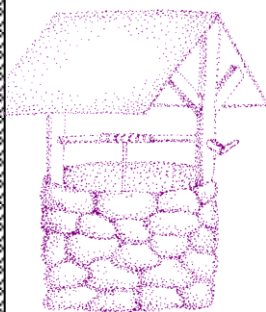

דמשק אליעזר

יו"ל ע"י וועד להוצאת כתבי ר' אלכסנדר אליעזר קנאפפלער שליט"א

בן מוה"ר רבי יצחק נפתלי קנאפפלער זצ"ל, אבדק"ק טשילע יצ"ו, ומח"ס "קני המנורה"

ונכד הגה"צ ר' רפאל אהרן קנאפפלער זצוק"ל הי"ד, אבדק"ק טיניע, ומח"ס "מנורת אהרן"

גליון בדברי תורה ובהלכה ואגדה, פנינים יקרים לכבוד שבת קודש וכו' ובדברים העומדים ברומו של עולם

• פרשת נשא - בהעלותך - תש"פ לפ"ק - שנה ז' גליון י"ט (ק"מ) •

תוכן הענינים:

[א] שאלה בענין קריאת שמו"ת למי שמתפלל ביחידות (שנדפס בגליון הקודם), ותשובת הרה"ג ר' משה שמעון בינעטה שליט"א דומ"ץ בעלזא מאנסי ומח"ס משאת שבת, עיין בדף ב' וג'.

[ב] בגליון הקודם נשמט בדרשה לחג השבועות דבר נפלא מהחתם סופר זצ"ל, לכן העתקנוהו עוה"פ בשלימות, בדפים ד-ה-ו.

[ג] קיבלנו תשובה ארוכה מת"ח חשוב בענין אם לקרות שנים מקרא ואחד תרגום בין שחרית למוסף, למי מתפלל ביחידות בביתו, וכן אם יש חילוק אם יחיד מתפלל בביתו או שיש לו מנין המתפללים עמו בביתו אבל אין להם ספר תורה. ובהיות כי התשובה ארוכה מאוד [למעלה מעשרים דפים], לא העתקנוהו פה, ומי שרוצה לקבלו, יכול לבקשו דרך האימעיל.

[ד] תשובה מאת הרה"ג ר' רן יוסף חיים מסעוד אבוהצירא הי"ו עורך הגליון "מריח ניחוח", בענין "פתיחת הארון".

[ה] מכתב הרה"ג ר' יוסף יצחק ראזענפעלד שליט"א דומ"ץ במאנסי, ומח"ס "שיעורי הלכה" וש"ס.

[ו] מכתב להראש ישיבה הרה"ג ר' שלמה קעסלער שליט"א, בענין גליון "נימוקי הלכה".

[ז] כל הרוצה לקבל בחנם הקונטרס "שבחו של אהרן", ביאורים ופירושים במה שפירש רש"י להגיד שבחו של אהרן שלא שינה, קרוב למאה אופנים, יפנה דרך האימעיל.

הערות והארות מתקבלות בחיבה

- ❖ Adress: Rabbi Alexander Knopfler
1564- 48 Street • Brooklyn N.Y. 11219
- ❖ Tel: (917) 755-4864 • Fax: (718) 437-3388
- ❖ Email: 7554864@gmail.com

• מודעה נחוצה •

המערכת מקבלת ע"ע להדפיס דרשות גדולי הרבנים, אדמורי"ם, דיינים, וראשי ישיבות שליט"א, בענינים העומדים על הפרק

בענין העברת הסדרא שנים מקרא ואחד תרגום למי שמתפלל שב"ק ביחידות

אל מעלת כבוד הרה"ג וכו' שליט"א.

הנה נפשי בשאלתי, בענין העברת הסדרא שנים מקרא ואחד תרגום, שאמרו חכמינו ז"ל (זרכות ט:): אמר רב הונא בר יהודה אמר רבי אמי לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום ואפילו עמרות ודיבן שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו, ע"כ. וא"כ בוודאי שזה התעוררות גדול לאלו המתרגלים לפעמים בחוב זה, לעת כזאת ששורר מצב הקשה בעולם, וכיון שניתן רשות למשחית וכו', זהו הסגולה הכי יפה להתאחז בו לאריכות ימים ושנים טובים".

וכן נפסק בשו"ע או"ח הלכות שבת (סימן רפ"ב סעיף א') אע"פ שאדם שומע כל התורה כולה כל שבת בצבור, חייב לקרות לעצמו בכל שבוע פרשת אותו השבוע שנים מקרא ואחד תרגום אפילו עמרות ודיבן. (במדבר לז, ג), ע"כ.

ועוד שם (בסעיף ד' וכו'), מצוה מן המובחר שישלים אותה קודם שיאכל בשבת, ואם לא השלים קודם אכילה אחר אכילה עד המנחה, וי"א עד רביעי בשבת, וי"א עד שמו"ע. – יכול לקרות הפרשה שמו"ת בשעת קריאת התורה, ע"כ.

וכתב המשנה ברורה (שם סי' י"ד) וז"ל: בשעת קה"ת. ובסימן קמ"ז במ"א סק"ה הביא בשם הש"ה שמחמיר בזה אלא הכל צריכין לשמוע הקריאה מפי הש"ץ וכן הוא דעת הגר"א שהובא בספר מעשה רב דצריך לשמוע כל תיבה ותיבה ולראות בחומש ולא יסייע להקורא כלל ומשמע שתפסו העיקר כדעת השבלי לקט בשם רבו והר"מ שהובא בהגהות מיימוני ובב"י שם דרק בין גברא לגברא מותר. ומ"מ נראה דלקורא בלחש מלה במלה עם הש"ץ אין להחמיר בזה כיון שמכוין אז גם לשמוע כל תיבה מפי הש"ץ והמ"א הביא שם בשם משה משה דלכתחלה נכון לעשות כן וכ"כ כמה אחרונים, עכ"ל. [וא"כ כ"ש כאן שא"צ לשמוע מש"ץ דלכתחילה יעשה כן].

ובכן נפשי בשאלתי, בדבר מי שנהג כל ימיו להעביר הסדרא בכל ערב שבת קודש בבוקר מיד לאחר התפילה, בעת שהוא מעוטף בטלית ומעומר בתפילין דרבינו תם, אבל לעת כזאת מפני המצב הקשה השורר בעולם בענין מגיפה רח"ל בעוה"ד אין מניחים אותו לילך לבית המדרש, והוא כלוא בבית, וצריך לקרות הפרשה ביחידות בשב"ק בביתו, האם מותר לשנות ממנהגו ולהעביר הסדרא ביום שב"ק בעת שהוא מתפלל ביחידות בביתו, בין תפילת שחרית למוסף. או שטוב יותר להמשיך כמנהגו בכל השנים ולהעביר הסדרא ביום עש"ק.

אלכסנדר אליעזר קנאפפלער

^x והעיר לי ידידי הרה"ג ר' בנימין בערקאוויטש הי"ו, שאינו "סגולה" בלבד, אלא הרי הוא מציאות ממש, בא וראה ממה שכתב בספר חסידים (סימן ש"ה) וז"ל: יהודי אחד לא היה קורא שנים מקרא ואחד תרגום שמאריכין לו ימיו ושנותיו, כי אמר אני קץ בחיי למה אקרא, א"ל החכם לא אמרו זה רק כנגד האוהבי חיים, אלא מעתה מה שכתוב אריכות ימים בכיבוד אב ואם (שמות כ, יז) ובמשקלות (דברים כה, טו) וכי בעבור זה יפטר עמלים ומרי נפש שקצים בחייהם, אלא לא דברה תורה התוכחות, שמי שאינו חושש בהם יעשה מה שלבו חפץ, ולא נאמרו הברכות על מי שאינו חושש בהם להיות פטור, שאין זה דומה לשכיר יום שאדם יכול לומר אם תעבדני בטוב אני אוסיף על שכרך, והשכיר יכול לומר אני חפץ לעבוד לך ואיני חפץ בשכירותיך, אלא לעבד קנין כספו דומה, שאין העבד עושה תנאי לרבו, ועוד דומה לשורו וחמורו שנאמר (ישעי' א, ג) ידע שור קונוהו וחמור אבוס בעליו ישראל לא ידע עמי לא התבונן, כשם שעול הבעל עליהם, כך עול הקב"ה על בריותיו, כמה שכתוב (שם פסוק יט) אם תאבו ושמעתם טוב הארץ תאכלו ואם תמאנו ומריתם חרב תאכלו, לפי שנתן רשות לעשות טוב ורע וחפץ שיעשו רצונו על מנת שלא לקבל פרס. אלא כנגד האוהבים הנאות העולם והיראים מפני הפורעניות אמר הקב"ה עשו רצוני כדי שייטב לכם ולבניכם לעולם, ודברי תוכחות אם לא תעשו רצוני, אבל כנגד העושים מאהבה לא אמר שכרם, כי אין קץ לשכרם, לכך יקרא אדם שנים מקרא ואחד תרגום לשם מי שאמר (שמות יג, ט) למען תהיה תורת ה' בפיך, וכתוב (דברים ו, ז) ודברת בם, וכתוב (שם ל, יז) בפיך ובלבבך לעשותו, וכתוב (שמות כה, א) ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם, וכתוב (דברים ד, מד) וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל, וכתוב (שם לא, יט) ולמדה את בני ישראל שימה בפייהם, ומכל מקום הקב"ה יאריך ימיו ושנותיו, ואל יסמוך על תנאי, שנאמר (דניאל ג, יח) והן לא ידיע להוא לך מלכא די (ללמך) [לאלהיך] לא איתנא פלחין, וכתוב (דברים יח, יג) תמים תהיה עם ה' אלהיך, עכ"ל.

והובאו דבריו באליה רבה (סימן רפ"ב אות ג'), וז"ל: מאריכין לו ימיו וכו'. איצטרך לומר "ימים" לזקן שבא "בימים", עוד נראה לי דאריכות ימים וקיצור ימים יש לפרש על הטובה ועל הרעה (מעדני מלך דף ס' שם אות ה). אף עמלים ומרי נפש שקצים בחייהם מחוייבים בשנים מקרא ואחד תרגום. ואל יקרא אדם בשנים מקרא ואחד תרגום לקבל פרס אריכות ימים, אלא יקרא לשם מי שאמר דאריכות ימים ממילא בא (ספר חסידים סימן ש"א), אבל בתוס' ר"ה דף ד' [ע"א ד"ה בשביל] דבישראל מותר שאין תוהא על הראשונות, עכ"ל.

ובספר חסד לאלפים (או"ח סי' רפ"ב סי' ג), לזעל פלא יועץ) כתב וז"ל: כמה היו רוצים לקנות בוזוי אי היה מאן דאמר מאן בעי סמא דחיי, כל שכן לרדוף אחר מצוה זו, אשר עליה אמרו רז"ל הקדושים אשר מפייהם אנו חיים שכל המשלים פרשיותיו מאריכין לו ימיו ושנותיו. נמצא, שהמתעצל וחדל מקורא אותם, לא חפץ בחיים, והרי כאילו מתחייב בנפשו.

ובתוספות (זרכות ט: ד"ה ישלום): במדרש ג' דברים צוה רבינו הקדוש לבניו בשעה שנפטר שלא תאכלו לחם בשבת עד שתגמרו כל הפרשה משמע דקודם אכילה צריך להשלימה. ומיהו אם השלימה לאחר אכילה שפיר דמי. מ"מ מצוה מן המובחר קודם אכילה. [וראיתי מי שכתב בדרך צחות, דבא לרמז דאף שהיה עומד קודם פטירתו, אמר שעדיין מחוייבים בענינים שהם סגולה לאריכות ימים].

משה שמעון בינעטה

דומ"ץ בק"ק מחזיקי הדת דחסידי בעלזא
מאנסי נוא יארק

בס"ד

לכבוד הרב קנאפלער שליט"א

לא הבנתי השאלה כל הצורך, למה א"א לו להעביר הפרשה עם טלית ותפילין בביתו, אבל באמת כעת כמעט שכלתה ספק זה שבתי כנסיות פתוחים או מתחילים לפתוח, ויש לידע כי מנהג זה להעביר הפרשה שמו"ת עם תפילין דר"ת הוא מנהג וטוב, וכך היו נוהגים היושבים בבלעזא, והוא מנהג טוב מכח כמה צדדים, והעיקר כי בתפילין כתיב כי הוא חייך ואורך ימיך ומו"ת ג"כ מסוגל לאריכות ימים וטובים השנים ביחד, זאת ועוד מי שהורגל בכך מסוגל שיעביר הפרשה כל שבוע ושבוע בלי מגרעת.

ונראה להוסיף על גוף ענין להעביר הפרשה שמו"ת שהוא ענין השתתפות עם הצבור שמשלים הפרשה עם הצבור יש לזה כח הרבים בכל מקום שהוא מקיים מצוה זו, כל שבוע ושבוע שמקיים הדבר הוא מתקרב לשמחת תורה שאז הצבור מסיימים התורה בשמחה רב, גם חלק מן הצבור אינם יודעים שזה חיוב גמור להעביר הפרשה בכל שבוע חוץ מן השכר שיש לאריכות ימים, ומותר לבקש תפלה קצרה לפני העברת הפרשה שמתוך כך יבא לו אריכות ימים, כמ"ש כמה אחרונים על הא דאמר רב חסדא אנא משינא ידי ושכרה מלא חפני טיבותא, וכתבו דמותר לבקש שכר זה בשעה שמקיים נטילת ידים, כמו כן מותר לבקש שכר אריכות ימים בעבור קיום מצוה זו.

ובעיקרא דמילתא על הנידון ששאלתם, הלא ידוע מה שכתב הדגול מרבבה דכל נדר וקבלה באם א"א לו לקיים זמן מה אבל עתיד לחזור לקבלתו אין זה בגדר מבטל נדרו, ומותר לו לעשות לפעמים כשא"א לו לקיים נדרו.

בדעתי זה כמה זמן לעשות כלי לקלוט כל הפרשיות שיוכלו בעלי רכב להעביר הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום כל יום כשנוסעים ברכב, זאת אומרת ביום ראשון עד שני ביום שני עד שלישי ביום רביעי עד רביעי, ודוקא בעלי רכב שאין להם זמן ואינם מסוגלים לקבוע זמן על שמו"ת, אם יסכימו הרבנים שזה דבר טוב, בדעתי לעסוק בזה בעזר השם.

משה שמעון בינעטה

א גוטן שלשת ימי הגבלה

*

הערת השואל:

עייין בשו"ע או"ח הלכות שבת (סימן רפ"ה סעיף ג') "מיום ראשון ואילך חשוב עם הצבור", וכתב המשנה ברורה (סק"ח) וז"ל: כמה אחרונים כתבו דמן המוכח הוא לקרותה בע"ש ועייין בשע"ת ובספר מטה יהודה כתב דאם הוא קורא מתחלת השבוע והלאה הוא ג"כ בכלל מצוה מן המוכח בב"י דמוכח כן מדברי הרמב"ם, וכן בספר מעשה רב כתב בהנהגת הגר"א שהיה נוהג תיכף אחר התפלה בכל יום לקרוא מקצת מהסדרה שנים מקרא ואחד תרגום, ומסיים בע"ש, עכ"ל.

ואני מבין, כי ספיקו דמר הוא רק לענין הקריאה באופן ארעי בה'קאר' ע"י הטעיף, אבל באופן הראוי בוודאי שפיר דמי בתחילת השבוע, לאנשים הטורדים ולא יספיקו באופן אחר לקרות הכל בעש"ק.

דרשות לחג השבועות – שנת תשע"ט לפ"ק

דרשה ראשונה שאמרתי בביהמ"ד

שב"ק אחצ"ה פר' במדבר [ערב שבועות] - בין מנחה למעריב

מורי ורבותי! מהאט היינט געליינט פרשת במדבר, ס'ווערט נאכגעזאגט אין נאמען פון א חשובע ראש ישיבה, אז א בחור האט אים געפרעגט וועלכע ספר זאל ער מיטנעמען אין די קאנטרי, האט ער אים געזאגט: נעם מיט די "ספר במדבר" און קוק אדורך "די גאנצע ספר", די גאנצע סדר, חומש מיט רש"י.

וועלן מיר אנהויבן מיט די פרשה פון די וואך:

די ערשטע קושיא איז, פארוואס שטייט 'במדבר' סיני, פארוואס שטייט 'בהר' סיני, אזוי ווי ס'שטייט אין אנפאנג פרשת בהר, ווי ס'שטייט אז אלעס איז געזאגט געווארן 'בהר' סיני.

די 2'טע קשיא איז, אז רש"י זאגט ער רעכנט אויס אז "מתוך חיבתו מונה אותם כל שעה", רש"י רעכנט אויס 3 מאל וואס מהאט געציילט די אידישע קינדער, די 3 מאל זענען די ראשונים מחולק אויף רש"י אז ס'איז געווען מער פון 3 מאל.

די 3'טע קשיא איז, אז מ'ציילט 3 מאל הייסט עס שוין אז מ'ציילט "כל שעה"?

נאך וואס מ'דארף פארשטיין איז, שפעטער רעכנט די חומש אויס די נומערן פון וויפיל אידישע קינדער זענען געווען, שטייט דארט פונעם חתם סופר און נאך אנדערע, אז מ'זעהט גאר אן אינטערסאנטע זאך, אז קיינער איז נישט געשטארבן צעווישן איין ציילונג און די צווייטע, לויטן חשבון איז דאך געווען צווישען 5 און 6 מיליאן אידן, ס'איז דאך געווען 600,000 אידן נאר פון 20 ביז 60 יאר מענער, און קיינער איז נישט געווארן פון 19 אויף 20. קיינער איז נישט געווארן פון 59 אויף 60, קיינער איז נישט געשטארבען אינדערצווישען, נאר א יעדע מאל איז געווען די זעלבע חשבון?

נאך אן אינטערסאנטע זאך, מ'זעהט אין די חומש, אז אלעס שטייט מיט פונקטליכע נומבער, 20 טויזנט דריי הונדערט און פופציג 20,350, פינף און צוואנציג טויזנט פינף הונדערט 25,500. ס'איז קיינמאל נישט געווען עפעס א נומבער אינצווישען, ווי למשל 41 43 47, פארוואס זעהט מען נישט אזא זאך.

נאכדעם נאך א פלאדיגע זאך, אז דן וואס האט געהאט איין זוהן, חושים, און חז"ל אז ער איז געווען א טויבער, ער האט גאר געהאט די מערסטע פון אלע אנדערע שבטים (אויסער שבט יהודה וואס איז א מלך), שטייט אין ספה"ק א מוסר השכל, אז די נישט געזונטע קינד וואס דן האט געהאט האט גאר געהאט די מערסטע דורות ווי אלע אנדערע שבטים. דאס איז איין מהלך.

די אנדערע מהלך זאגן זיי, ווייל ער האט זיך אנגענומען ביים קבורה פונעם זיידען יעקב, ביי די מעשה פון עשוי², דעריבער האט ער באקומען שכר, אז ער איז געווען די גרעסטע מספר פון אלע ברודער'ס.

*

יעצט כדי צו פארענטפערן רש"י וואס זאגט "כל שעה", קען מען זאגן לויט ווי ס'איז מבואר אין חז"ל עטליכע מאל, ובפרט אין מסכת בבא קמא און בבא בתרא אז 3 מאל הייסט א חזקה, ממילא איז פארענטפערט דאס, וויבאלד 3 מאל הייסט שוין א חזקה, זאגט שוין רש"י אז מונה אותן "כל שעה".

איך קען נישט פארענטפערן די אלע קושיות וואס שטייט אין די ראשונים, נאר איך וועל אראפברענגען וואס שטייט אין חתם סופר פרשת במדבר, וואו ער ברענגט א מורא'דיגע ווארט, אויפן פסוק (במדבר ב, כג-כד) וַצְבֹאוּ וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וָאַרְבַּע מֵאוֹת, כָּל הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה אֶפְרַיִם מֵאֵת אֶלֶף וּשְׁמֹנֶת אֲלָפִים וּמֵאָה לְצְבֹאתָם וּשְׁלֹשִׁים יָסֵעוּ. זאגט די חתם סופר אזוי:

די 2 פסוקים, איז פון די 10 מקובל'דיגע פסוקים פונעם רמב"ן ז"ל צו זאגן, און ס'האט נישט קיין פשט לויט די פשטות, נאר מסוד ה' ליראיו. אבער פונדעס טוועגן דאך וועל איך זאגן א פשט. ווייל א מענטש דארף מאכן יעדן טאג "מאה ברכות", כדי צו מבטל זיין די כח ס"מ וואס איז בגימטריא 100, און די שורש הברכה איז אינעם חלק פון בנימין אין בית המקדש, ווייל דארט האט די באשעפער באפוילן די ברכה, וועגן דעם אין די מספר פון שבט בנימין איז מרומז 354 מאל די נומער 100, וואס דאס קומט אויס 100 ברכות פאר יעדן טאג אין יאר, ווען ס'איז א "שנה כסדרן" וואס דאס איז 354 טעג. אבער לעתיד לבא במהרה בימינו וועט מקויים ווערן 'כל הנשמה תהלל' (תהלים קג, ו), אויף יעדן אטעם וועט מען לויבן דעם באשעפער, און דאס איז 1080 א יעדע שעה, וואס איז די גימטריא פון "ישתבח שמך", און דאס וועט זיין ווען ס'זועט זיך באהעפטן יוסף מיט ישראל והי' לעץ אחד (כיחזקאל ל"ז י"ז), דעריבער איז כָּל הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה אֶפְרַיִם דִּיּיקא 1080 מאל 100, און נאך איינמאל 100 כדי אינגאנצען צו מבטל זיין די כח פון די ס"מ, אזוי ווי איינער וואס חזר'ט איבער 101 מאל, עכל"ק. – זעהט מען דאך אז וואס אז

² כמבואר במס' סוטה (דף יג.) דכשבאו לקבור את יעקב כיון שהגיעו למערת המכפלה בא עשיו לעכב את קבורתו שהמקום שייך לו, אמרו ליה בני יעקב שמכרו בעת שמכר את הבכורה ליעקב, ועשיו טען הגם שמכר את חלק הבכורה, אבל חלק הפשוט לא מכר, וכיון שנשארו שני קברים במערת המכפלה, אחד מגיע ליעקב וכבר קבר שם את לאה, ואחד מגיע לו. - אמרו לו בני יעקב שמכר גם את חלקו הפשוט במערה ליעקב, אמר להם עשו לבני תנו לי את שטר המכירה ונראה אם אכן כתוב שמכרתי חלקי, אמרו לו שהשטר נמצא במצרים, ושלחו את נפתלי שהוא קל כאילה להביאו ממצרים, וביני לביני הרגיש חושים שיש כאן איזה עיכוב, אבל לא היה יכול לשמוע כל המשא ומתן כיון שהיה חרש, ושאל מה קרה, וסיפרו לו שממתינים עד שיחזור נפתלי ממצרים עם שטר המכירה, אמר חושים כי עד שיחזור נפתלי ממצרים יהא זקיני מוטל בבזיון בלא קבורה, נטל מקל והכה בראשו של עשו, עד שנפלו עיניו של עשו על רגלי יעקב וכו', יע"ש באורך.

³ וז"ל: ב' פסוקים אלו הם מעשרה פסוקים המקובלים מהרמב"ן ז"ל לאמרה (הובאו בסידור שלי"ה ועוד), ואין להם שחר ולא כונת מכוון עפ"י פשוטו רק מסוד ה' ליראיו. ומ"מ אימא בהו מלתא כי חייב אדם לברך מאה ברכות בכל יום (מנחות מ"ג ע"ב), לבטל כח ס"ם בגמטריא מאה, ושורש הברכה בחלקו של בנימין בבהמ"ק כי שם ציוה ה' את הברכה (תהלים קל"ג ג.). ע"כ במספר בנימין מרומז שנ"ד פעמים מאה, היינו מאה ברכות לכל יום בשנה כסדרן שהוא שנ"ד ימים. אמנם לע"ל במהרה בימינו יקויים, כל הנשמה תהלל (סוף תהלים), על כל נשימה (ילקוט שמעוני שם), והם תת"ף לשעה, גמטריא "ישתבח שמך", וזה יהי' כשיתחבר יוסף עם ישראל והי' לעץ אחד (כיחזקאל ל"ז י"ז), ע"כ כל הפקודים למחנה אפרים דייקא תת"ף פעם מאה, ועוד מאה אחד יותר לבטל כח של ס"ם לגמרי, כמו השונה משנתו מאה פעמים ואחד.

יעדע ווארט אין די תורה איז אויסגערעכנט פונקטליך, במילא יעדע זאך האט סודות און נפלאות וואס אונז פארשטיי מיר נישט.

לאמיר נאר עפעס ענדיגען, אזוי ווי מ'האט היינט געלערנט פרק, לאמיר זאגן א ווארט אויף פרק, די משנה ענדיגט (מכות פ"ג משנה ט"ז) רבי חנניה בן עקשיא אומר רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצות שנאמר (ישעיה מ"ב) ה' חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר. די קשיא איז דאך, א גוטע מענטש ווען ער האט א גוטע ארבייטער, זוכט ער אוועקצונעמען ער זאל נישט האבן צופיל ארבעט, וואס איז פשוט אז וויבאלד די באשעפער האט ליב די אידן "לפיכך הרבה להם תורה ומצות", די שכל דארף דאך זאגן פונקט פארקערט. נאר אלע מפרשים זאגן אין איין גאנג צו ענטפערן, די באשעפער איז דאך זייער גרויס, ס'איז דאך זייער שווער צו טוהען אלעס וואס די הייליגע באשפער וויל, די אויבערשטער האט ליב געהאט די אידן, ער האט געוויסט אז נישט יעדער קען טוהען אלעס, איינער וועט דאווענען איינער וועט לערנען, איינער וועט טוהען מצות ביקור חולים, א צווייטער מצות צדקה, וועגן דעם האט ער געגעבן א סאך מצות אז יעדער זאל האבן עפעס א חלק אין עפס א מצוה. במילא מיט דעם פארשטייען מיר די משנה, רבי חנניה בן עקשיא אומר רצה הקב"ה לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצות שנאמר (ישעיה מ"ב) ה' חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר.

*

איך וויל נאך צולייגען א ווארט, אז ווען ס'איז נישטא אן אבל אדער א יארצייט זאג איך קדיש, און מענטשן פרעגן מיר פארוואס איך זאג קדיש, וויל איך מסביר זיין, שטייט פונעם הייליגען חפץ חיים, מ'האט אים געפרעגט פארוואס ער לערנט משניות, האט ער געזאגט אז ער ווארט נישט אז זיינע קינדער זאלן לערנען פאר אים משניות, נאר ער הויבט שוין אן לערנען פאר זיין אייגענע נשמה. איך זאג אזוי אויך איך ווארט נישט מיינע קינדער זאלן זאגן קדיש פאר מיר, איך וויל לעבן, איך בין נישט א באצאלטער קדיש, איך זאג קדיש פאר מיר אליין, פאר מיינע נשמה, פאר מיינע חטאים עוונות ופשעים, און ס'שטייט דאך (שבת קיט:) אז "העונה אמן בכל כחו קורעין לו גזר דינו של שבעים שנה", אויך שטייט דארט "כל העונה אמן יהא שמיה רבא בכל כחו אפילו יש בו שמץ של עבודה זרה מוחלין לו", נאך שטייט דארט "כל העונה אמן בכל כחו פותחין לו שערי גן עדן", במילא בין איך מורא'דיג נוהר, אז ווען ס'איז נישטא קיין קדיש זאגער, זאג איך קדיש.

רבי חנניה בן עקשיא אומר רצה הקב"ה לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצות שנאמר (ישעיה מ"ב) ה' חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר.

די אויבערשטער זאל העלפן אז ס'זאל זיין יתגדל ויתקדיש שמיה רבה, בביאת משיח צדקינו במהרה בימינו אמן ואמן.

יתגדל ויתקדיש שמיה רבה וכו'.

מכתב הערה מהרה"ג רן יוסף חיים מסעוד אביחצירא שליט"א

עורך הגליון הנפלא "מריח ניחוח", ומח"ס "מריח ניחוח" וש"א"ס

חג שבועות החג היפה מכל החגים – ופתיחת ארון הקודש בשבת

בס"ד

לכבוד ידידי היקר הרה"ג אלכסנדר אליעזר קנפלאר שליט"א.

שלום וברכה וכמ"ס!

זכיתי וראיתי בגליונו הנפלא "דמשק אליעזר" לחג השבועות תש"פ (גליון קל"ט), דבר נפלא שהביא בשם אמו, וז"ל:

שמעתי מפי אמי מורתי הרבנית הצדיקת שתליט"א, שיחה נאה אשר שמעה וקבלה מפי נשים צדקניות וזקנות, שנים לפני החורבן, אשר מרגלא בפומיהון היה לומר, כי חג השבועות זמן מתן תורתנו הוא חג היותר יפה מכל החגים והמועדים של ישראל, והן לפי דעתן נתנו טעם לדבר ואמרו, כי זהו מחמת שבחג הפסח אין יכולין לאכול את כל מה שרוצים לאכול, כי מאכלי חמץ, אף בתערובות חמץ, אסור באכילה. ובחג הסוכות, אף גם שיכולין לאכול את כל מה שרוצים לאכול, אמנם אין יכולין לאכול בכל מקום, כי אסור לאכול חוץ לסוכה. מה שאינו כן בחג השבועות, כי אז יכולין לאכול הכל, ובכל מקום, על כן חג השבועות הוא החג היותר יפה מכל החגים, כן הגידו ואמרו הנשים הזקנים אשר בדורות שעברו. עכ"ל. והוספתם והרחבתם בזה בס"ד כיד ה' הטובה לבאר ענין שיחה נאה זו.

ואנא עבדא אמרתי בס"ד עוד טעם וביאור לשיחה נאה זו מדוע חג השבועות הוא החג היפה מכל החגים כי ידוע שבחג השבועות הוא חג מתן תורתנו ובחג מתן תורה קיבלנו ונצטוונו על כל המצוות וא"כ בחג השבועות נהיו בגדר מצווים ועושים והיינו שקיבלנו את חג שבועות בשבועות ואת פסח ואת סוכות וכן את כל מצוותיה של תורה וא"כ חג השבועות הוא השורש של כל החגים והתורה והמצוות לכן הוא החג היפה מכל החגים והמועדים של השנה כי הוא השורש של כולם. כנלע"ד בס"ד.

עוד הבאתם שם דבר נפלא ביותר, וז"ל:

אגב אורחא הננו רוצה להזכיר עוד אימרה יפה שקיבלתי מאת אמי מורתי החשובה שתחי', ששאלתי לה היות שנעשית יתומה בהיותה ילדה קטנה, אם היא זוכרת איזה דבר והנהגה טובה מאת אמה החשובה מדור הקודם, ענתה ואמרה שזוכרת רק דבר אחד, שהקפידה מאוד בכל שבת קודש בבוקר להגיע לבית המדרש קודם "פתיחת הארון". ואני בעניי כבר כתבתי הרבה ענינים בגודל מעלת עת "פתיחת הארון", דאיתא ב"ק ששערי שמים נפתחים בעת פתיחת הארון, ממילא אז הוא הזמן, שכל הציבור היו צריכים לעמוד מול הארון הקודש ולבקש רחמים מאת השי"ת על עמו, ובשעת הוצאת ספר תורה היה צריך להיראות כמו אצל "ליל כל

גדרי", וחם מלהזכיר מלשוחח איש אל רעהו בעת ההוא, מאן דכר שמיה. עכ"ל.

ונראה לעניות דעתי אם אפשר ובעיני ה' יכשר להסביר את ההנהגה הקדושה הזאת של אם אמכם לבוא לבית המדרש בשבת בבוקר קודש פתיחת ההיכל, כי ידוע שזמן פתיחת ההיכל הוא זמן של עת רצון גדול מאוד בשמים ובעת הזאת אומרים, "ברוך שמיה" וכתוב בזה"ק היכן שמוכא את "ברוך שמיה" לפני כן "פתח רבי שמעון ואמר כד מפקין ספר תורה בציבורא למקרי ביה מתפתחין תרעי דשמיא". הרי לנו שהוא עת רצון גדול מאוד של פתיחת שערי שמים, ואומרים ב"ברוך שמיה" "ותיהוון לי בנין דכרין דעבדין רעותך". ולפי זה מובן מה שהסבתא הייתה מקפידה להגיע לפני פתיחת ארון הקודש כי רצתה בכל ליבה להתפלל על בנין דכרין דעבדין רעותך, וברוך ה' הנה היא זכתה לבן כמוכם רבי אלכסנדר אליעזר קנפלאר שליט"א.

באהבה רבה

בשורות טובות וכל טוב

רן יוסף חיים מסעוד אביחצירא

מח"ס מריה ניהוח

עפולה

מכתב תורה מהרה"ג יוסף יצחק ראזענפעלד שליט"א

חבר הביד"צ "שבט הלוי" מאנסי

ומח"ס "הפרשת חלה", "הדלקת הנר", ועוד כמה ספרים חשובים – מאנסי ניו יארק

בס"ד

יום ג' לסדר אח"ק תש"פ לפ"ק

ייש"כ על הגליונות שאתם שולחים לי, אני נהנה מהם הרבה.

הקב"ה יעזור שתזכו להרביץ תורה בקרב כלל ישראל לאורך ימים ושנים,

מתוך בריות גופא ונהורא מעליא.

ותזכו לראות רב נחת מיוצאי חלציכם עד ביאת גואל צדק במהרה.

ונזכה שהשי"ת יעזור שהמחלה הנוראה יפסוק בקרוב.

כה דברי המעריץ ומכבדכם

יוסף יצחק ראזענפעלד

ALEXANDER KNOPFLER

1564 - 48 STREET
BROOKLYN N.Y. 11219
TEL: (917) 755-4864
FAX: (718) 437-3388

אלכסנדר אליעזר קנאפפלער

בלאאמ"ז הגה"צ מוהר"ר יצחק נפתלי קנאפפלער זצוק"ל
אבדק"ק משילע יצ"ו, ומח"ס קני המנורה
ונכד מוהר"ר רפאל אהרן קנאפפלער זצוק"ל
אבדק"ק טיניע יצ"ו, ומח"ס מגורת אהרן
ולמעלה בקודש עד רבינו הרמ"א ועוד, ז"ע ועכ"א

בענין הפצת גליוני "נימוקי הלכה" – בכל רחבי תבל לאלפים ולרבבות

לכבוד אהובי ידידי, רב האי גאון, איש האשכולת, שמו מפאריס, כבוד שם תפארתו

הרה"ג ר' שלמה קעסלער שליט"א.

ראש ישיבה דישיבה לצעירים ישיבת בני ציון באבוב, בנשיאות כ"ק אדמו"ר מבאבוב שליט"א.

בן הרה"ג ר' משה קעסלער שליט"א

מח"ס "מקח טוב" עה"ת, ויו"ר ומנהל כללי דמוסדות באבוב העולמי

אחדשה"ט באה"ר, כראוי וכיאות לכבודה של תורה.

אמאל איז דא אן עת לחשות און אמאל איז עת לדבר (קהלת ג, ז), היות מ'רעדט דא פון דיין חשובע זוהן, איז כדאי צו מגלה זיין כאמש א טפת, אז איר זאלט שעפן פיל אידיש נחת, איר מיט אייערע אייער בני בית, מיט אייערע חשובין פאטער שליט"א.

איך שיק אייך דא בייגעלייגט א שטיקעלע רעפעראט, איבער די געוואלדיגע הפצה פונעם גליון "נימוקי הלכה" וואס אייער חשובע זוהן האט די זכיה ארויסצוגעבן מדי חודש בחדשו, און ס'זוערמ פארשפרייט ב"ה אין די גאנצע וועלט, בכל העולם כולו ממש. און כדי לשבר את האוזן, וועל איך עם אביסל ערקלערן וואס איך שיק אייך דא.

קודם כל, שיקט מען עם ארויס דעם גליון פאר הונדערטע מענטשן אויף אימעיל, וואס פון די איז דא פילע וואס שיקען עם ווייטער (ווי ווייטער ערקלערט), דערנאך איז דא 3 גרויסע קאמפאניס וואס באקומען עם און שטעלן עם אוועק אויף א פלאץ וואס ווער ס'וויל קען עם אראפגעמען פון דארט און אדורכלערנען אדער ארויספריינטן. די 3 הייסן "לדעת", "גליונות ווינקל", און "דרשו". נאר פונעם ערשטן פלאץ (לדעת) האבן מיר די פונקטליכע נומערן וויפיל מאל מ'האט עם שוין אראפגענומען, די אנדערע צוויי געבן נישט ארויס די נומבער'ס.

די נומבער'ס וואס איר זעהט דא איז אזוי. מיין גליון "דמשק אליעזר" האט זיך אנגעהויבן אין יארע 2013 למספרם, דאס הייסט אז ס'גייט שוין אן 7 יאר ב"ה כולם שוין לטובה, און די זעלבע צייט מער ווייניגער האט זיך אנגעהויבן די גליון "שבת בשבתו" פון הרב שמראסער שליט"א, און – אויב איר האט באמערקט – ערשט 2 יאר שפעטער האט זיך אנגעהויבן די הערליכע גליון "נימוקי הלכה" פון אייער חשובע זוהן. און דאס זענען נומבער'ס פון וויפיל מענטשן האבן פון זייער אייגענע ווילן מדעת עצמם אראפגענומען דעם גליון, וואס קיין איינער

האט עס זיי נישט געשיקט, קיינער האט נישט פארלאנגט, און אוודאי אז קיינער האט נישט טעראריזירט קיינעם, נישט געשיקט אויפן פאסט, נישטאמאל אויפן טעלעפאן, נאר ווער ס'האט געוואלט האט דאס ארויסגעפרינט פון זיין קאמפיוטער ווען ער האט געוואלט.

יעצט קוק אהער, נימוקי הלכה וואס האט אנגעהויבן 2 יאר שפעטער, און איז א גליון וואס קומט ארויס נאר איינמאל חודש, נישט יעדע וואך ווי די אנדערע גליונות, און דאך שטייט עס העכער ווי יעדן איינעם.

געט א קוק אויף די רעפארט פון ערב שבת קודש לסדר אחרי קדושים האט מען שוין איבער 33 טויזנט מאל!!!, אבער באמת די מספר איז אסאך גרעסער, איך וועל נאר זאגן איין משל. ס'האט מיר געזאגט א מנהל פון א תלמוד תורה וואס ער האט 500 קינדער אונטער זיך, אז ווען ער זעהט א שיינע זאך, א שיינע גליון, מאכט ער קאפּים און געט פאר יעדע קלאס צו לערנען מיט די קינדער. אזוי אויך האב איך א געפוי אין מאנסי, וואס ער באקומט עס אויף די אימעיל, און ער מאכט דערפון 25 קאפּים, און ער פארשפרייט עס אין די בתי מדרשים אין די נייע געגענטער דארט ווי ער וואוינט. קומט דאך אויס אז די נומבער וואס שטייט דא, איז נאר וואס אידן האבן ארויסגעפרינט פאר זיך אליינים פון די קאמפיוטער. אבער מענטשן וואס האבן ארויסגעדרוקט און מפרסם געווען ווייטער איז נישטא קיין חשבון, ס'קען זיין 2 מאל דריי מאל אזויפיל, און ס'קען זיין צענדעליגע מאל אזויפיל. אויף דעם איז נישטא קיין שום חשבון נישט.

29,598

בללי

01/08/2013

דמשק אליעזר

29,288

נייטרא

28/10/2013

שבת בשבתו

33,772

באבוב

05/03/2015

נימוקי הלכה

21,892

באבוב

13/11/2015

קנין תורה

נאך איין משל וועל איך אייך געבן, ס'האט מיר געזאגט א אינגערמאן וואס ער לערנט פאר אינגעלייט, אז ווען ער זעהט א שיינע זאך אין זיין אימעיל – ער איז א אינגערמאן א מגיד שיעור, נישט קיין רב נישט קיין דיין נישט קיין ראש ישיבה, א אינגערמאן וואס לערנט פאר, ער האט ארום 30 מענטשן ביי זיין שיעור – און ווען ער זעהט א שיינע זאך מעגינא דיומא, מאכט ער דערפון 30 קאפּיעס, און ער לערנט עס פאר פאר די אינגעלייט.

יעצט שטעל דיר פאר, די אינגערמאן קומט אהיים, און ער געט עס ווייטער פאר זיין בני בית און די קינדער, איז במילא די הרבצת התורה אזוי מין גרויס, אז ס'איז נישט שייך אויף דעם צו געבן א נומער, ס'איז למעלה מהשגתינו ושכלינו, און אויף דעם קען מען נאך אלץ זאגן, אז די אלע נייע מאשינען וואס זענען דא וואס מ'קען פון

די גאנצע וועלט אין איין מינוט שיקען, קען מען זאגן (הושע יד, י) **כִּי יִשְׂרָאֵל דָּרְכֵי ה' וְצַדִּיקִים יִלְכוּ בָם וּפְשָׁעִים יִקְשְׁלוּ בָם** (פאר דעם דארף מען אן עקסטערע מאמר באריכות וואס איך מײן מיט דעם און אין א צווייטע געלעגענהייט אײה) מיליאנערן און ביליאנערן, וואלטן געצאלט אפילו הונדערט מיליאן דאללער, צו קענען קויפן און האבן אזא חשובע זוהן וואס איר האט.

יעדן טאג ווען איר שטייט אויף דארפט איר זאגן "מודה אני לפניך" און טאנצען מיט שמחה, איר צוזאמען מיט אייער חשובע בני בית, אז די אויבערשטער האט אייך מזכה געווען מיט גוטע קינדער, געזונטע קינדער, ברוחניות ובגשמיות, זאל אייך די אויבערשטער העלפען, אז איר זאלט זעהן א גאנץ לעבן אסאך אידיש נחת, און זיך עלטערן אין פריידען צוזאמען מיט אייער חשובע בני בית, און זעהן בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצות עד ביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן ואמן.

כה דברי ידיך הדורש בשלומך אלכסנדר אליעזר קנאפלער

יום א' לסדר אמור ואמרת תש"פ לפ"ק

נ.ב.

א] איך האב געשיקט אייער דרשה פאר די גרויסע תורה אימפעריע "אירגון שיעורי תורה", אז זיי זאלן אויסהערן אייער דרשה, און עס אריינשמעלן צווישען די רבנים און דרשנים.

ב] איך האב אסאך שיינע הערות אויף דיין דרשה, ווי למשל די גמרא זאגט (אין מסכת חגיגה דף ג' ע"א) הנהו תרי אילמי וואס זענען געזעצן אין בית המדרש און זיך צוגעהערט די לערנען, און צום סוף האט איינער פון די תנאים מתפלל געווען אויף זיי, און זיי זענען אויסגעהיילט געווארן, און מ'האט אויסגעפונען אז זיי קענען כל התורה כולה, וואס דאס אלעס האבן זיי נאר געלערנט דורך הרהור, איז דאך זיכער "הרהור כדיבור דמי". און אין דעם איז דא נאך אסאך שאלות ארום און ארום, ועוד חזון למועד אײה אין דעם מאריך צו זיין.

וכדאי להזכיר מה שמוכא בספר הנפלא מגדים חדשים (עמ"ס חגיגה שם), בשם הרמ"ע מפאנו (בספר גלגולי נשמות סימן ט') שגילה סוד הני תרי אילמי, שהם נשמות אלדד ומידד עיי"ש, ובשם החיד"א (פתח עינים חגיגה שם) הביא כי הראשי תיבות של הנהו תרי "אל-מי" הוא "אל"דד "מי"דד, לתקן מה שדיברו יותר מדאי במדבר ואמרו "משה מת יהושע מכנים". ובשם הבן איש חי (בספרו בן יהודע חגיגה שם) הביא שהוסיף על דברי החיד"א, שהואיל ונילו נבואתם כדיבור בפיהם נעשו אלמי, והואיל והיה זה בעבור מרע"ה, לכן רפואתם היתה ע"י רבינו הקדוש שהיה בחינת מרע"ה ע"ש.